and its evolutions, ('producing' or 'prolific' meaning there 'changing, becoming transformed', as अहङ्कार is a product, i. e. a transformation of बुद्धि &c.): 'प्रसवधर्मि व्यक्तं प्रधानं च । अप्रसवधर्मी पुरुषो न हि किंचित्पुरुषात्प्रसूयते'. E. अ neg. and प्रसवधर्मिन्.

अप्रसह्य Tatpur. m. f. n. (-ह्यः-ह्या-ह्यम्) Not endurable, overpowering; e. g.: जिते ऽपि लोके मधुरेण वामे किमुद्यतं भ्रूधनुरप्रसह्यम्। हन्तु क्षमो वा वद (v. l. वत) लोचनेषुर्दिग्धो विषेणेव किमञ्जनेन. E. अ neg. and प्रसह्य.

अप्रसाद Tatpur. m. (-दः) Disfavour, ungraciousness (&c. the reverse of प्रसाद q. v.); e. g.: अप्रसादो ऽनधिष्ठानं देयांशहरणं च यत् । कालयापो ऽप्रतीकारस्तत्र वैराग्यकारणम्. E. अ neg. and प्रसाद.

अप्रसिद्ध Tatpur. m. f. n. (-द्धः-द्धा-द्धम्) [1] Not established, not fixed. [2] Not generally known, uncommon, unusual; e. g. in the *Kávyaprakáśa*: कामस्य चक्रं लोके ऽप्रसिद्धम्; or निहतार्थं यदुभयार्थमप्रसिद्धे ऽर्थे प्रयुक्तम्; comp. s. v. निहतार्थ; (in the present ed. of the *Kirátárj.* there occurs in the comm. on 3. 18. a quotation from the *Kávyapr.*: अप्रसिद्धानुभूतार्थविषयस्तच्छब्दो यच्छब्दोपादानं नापेक्षते; but the present ed. of the *Kávyapr.* reads it p. 77: प्रक्रान्तप्रसिद्धा°°; comp. also *Ballantyne*'s ed. of the *Sáhityad.* p. 216: तच्छब्दस्य प्रक्रान्तप्रसिद्धानुभूतार्थत्वे यच्छब्दस्यार्थत्वम्); or in the *Jaim.-nyáyam.*: .... वपावचन उक्तकशब्दः। यद्यपि वपायामप्रसिद्धः &c. [3] Inconclusive, as a reason; e. g. in the *Kańáda Sútra*: अप्रसिद्धो ऽनपदेशो ऽसत्संदिग्धश्चानपदेशः; where the term अप्रसिद्ध comprehends according to *Śankara*'s *Upaskára*, the two categories of semblances of reason called असिद्ध and विरुद्ध qq. vv.; *Śankara*: अप्रसिद्ध इति। अव्याप्तो ऽगृहीतव्याप्तिकस्य विपरीतव्याप्यत्वासिद्धविरुद्धयोः संग्रहः. E. अ neg. and प्रसिद्ध.

अप्रसिद्धत्व n. (-त्वम्) [1] The not being established, the not being fixed. [2] Uncommonness, unusualness. [3] Inconclusiveness (see the preceding); e. g. in the *Bháshháp.*: केवलान्वयविज्ञेयत्वादौ साध्ये साध्यवदन्याप्रसिद्धत्वाद्व्याप्तिः. E. अप्रसिद्ध, taddh. aff. त्व.

अप्रसिद्धि Tatpur. f. (-द्धिः) The same as the preceding; e. g. (the not being established) in a *Várttika* to *Páńini*: स्त्रीविषये ङ्यापोरप्रसिद्धिरकारान्तादर्शनात् (*Kaiyyata*: ये नित्यमेव स्त्रियां वर्तन्ते खट्वामालादयस्तेषामकारान्तप्रकृतित्वमवधारयितुं न शक्यते); or अपत्याभिधाने स्त्रीपुंलिङ्गस्याप्रसिद्धिर्नपुंसकत्वात् (*Patanjali*: अपत्यं नपुंसकलिङ्गम् । तेन नपुंसकलिङ्गस्यैवाभिधानं स्यात्। स्त्रीपुंलिङ्गस्य न स्यात्); or प्रकृतिप्रत्यययोः स्वरस्य सावकाशत्वादप्रसिद्धिः; or (uncommonness) in the *Sáhityad.*: विषामृतयोरमृतविषीभावस्याप्रसिद्धेः &c. E. अ neg. and प्रसिद्धि.

अप्रसूतस्त्री Karmadh. f. (-स्त्री) The same as the following. E. अ-प्रसूत and स्त्री.

अप्रसूता Tatpur. f. (-ता) A woman who has not borne; comp. अप्रजा and अप्रजाता; e. g. in the *Mitáksh.*: स्त्री प्रसूताप्रसूता वा पत्यावेव तु जीवति । कामात्समाश्रयेदन्यं प्रथमा स्वैरिणी तु सा. E. अ neg. and प्रसूता.

अप्रस्ताविक Tatpur. m. f. n. (-कः-की-कम्) Not belonging to the subject matter (as of a composition); e. g. in the *Málatim.* (Kámandakí answering the question of Lavangiká: 'who is Mádhava?'): अप्रस्ताविकी महत्येषा कथा; (*Wilson* takes the word in the sense 'requiring no preface': 'the story, though of import, needs no preface'; *Theatre of the Hindus* vol. II. p. 36). E. अ neg. and प्रस्ताविक.

अप्रस्तुत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Not being the subject matter (as of a composition, of a sentence &c.), extraneous &c.; the reverse of प्रस्तुत q. v. E. अ neg. and प्रस्तुत.

अप्रस्तुतत्व n. (-त्वम्) The not being the subject matter, extraneousness &c.; see अप्रस्तुत; e. g. in the *Mitákshara* on *Yájnav.* 2. 135.: पत्नी दुहितर इत्यत्र नियोगस्याप्रतीतेः । अप्रस्तुतत्वाच्च. E. अप्रस्तुत, taddh. aff. त्व.

अप्रस्तुतप्रशंसा Tatpur. f. (-सा) (In Rhetoric.) One of the अलङ्कार q. v. or elegant modes of composition; viz. implied or indirect expression (literally: conveying — the subject matter — by what is not the subject matter); more especially defined as conveying the subject matter, if it is of a specific nature by means of generalisation, or if it is of a general kind, by means of specification, or if it is viewed as a cause, by stating the effect, or if it is viewed as an effect, by stating the cause, or hinting at the subject matter by stating what is similar to it, (the latter category being divided in two varieties which are again split in two other varieties; while each of the named categories may be, moreover, threefold, according to whether the expressed special or general subject, fact, cause or similarity is of a real or imaginary or mixed nature); an instance of the second category is the following: स्रगियं यदि जीवितापहा हृदये किं निहिता न हन्ति माम् । विषमप्यमृतं क्वचिद्भवेदमृतं वा विषमीश्वरेच्छया, where the *general* idea that the will of God may turn evil into good and good into evil, is conveyed by the special instance of poison and amŕita. E. अप्रस्तुत and प्रशंसा.

अप्रहत Tatpur. 1. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Unhurt, intact. [2] Untilled, waste, fallow.

2. f. (-ता) An uncultivated ground, fallow; (according to the comm. on the *Amarak.*). E. अ neg. and प्रहत.

अप्रहन् Tatpur. m. f. n. (-हा-हा-ह) Not inflicting injury, kind, propitious; a vaidik epithet of Indra. E. अ neg. and प्रहन्.

अप्रहन्तृ Tatpur. m. f. n. (-न्ता-न्त्री-न्तृ) The same as अप्रहन्. E. अ neg. and प्रहन्तृ.

अप्रहित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Not encountered (scil. by enemies), a vaidik epithet of Indra; e. g.: इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् (*Sáyańa*: अप्रहितम् । अप्रतिगतं केनचिच्छत्रुणा). E. अ neg. and प्रहित.

अप्राकरणिक Tatpur. m. f. n. (-कः-की-कम्) Not being, or belonging to, the subject matter; e. g. in the *Kávyapr.*: अप्राकरणिकस्याभिधानेन प्राकरणिकस्याक्षेपो ऽप्रस्तुतप्रशंसा. E. अ neg. and प्राकरणिक.

अप्राकृत Tatpur. m. f. n. (-तः-ती-तम्) [1] Not original, not belonging to the original or principal substance, subject-matter &c. (In works on ritual subjects where प्रकृति is used in the sense of the original or principal rite in which originate other, subordinate rites or विकृति, अप्राकृत is used synonymously with वैकृत in the sense of 'not referring to the original or principal rite, not referring to the divinities, sacrificial acts &c. of such a rite; e. g. in the *Jaimini Sútra*: अप्राकृतेन हि संयोगस्तत्स्थानीयत्वात्; *Śabara*: न